בה א מיי פרק ג' מהלכות פסס"מ הלכה א: בו בג מיי שם הלכה ח: בז ד מיי שם הלכה ג: בח ה מיי פרק ה' מהלכות מעה"ק הלכה ז:

תורה אור השלם

יאבֶלֶנָה בְּמֶקוֹם קִדשׁ תַּאָבֵל אבֶלֶנָה בְּמֶקוֹם קִדשׁ תַּאָבֵל בְּחֲצֵר אֹהֶל מוֹצֵר:

הכהן המחטא אתה

מסורת הש"ם

ת"כ צו פרש' ד ה"ג, (5) לעיל לז: מנחות מד:, (2) רוש' יומא פ"ה ה"ו, (2) פרש׳ ד ה״א, ירוש׳ שם, ס) לעיל לח. לט. סנהדרין ד:, לו לעיל לח. לט. סנהדרין ד:,) ניומל ס:ן ר״ה כ: מו״ק ז: יבמות צד: נזיר מג. ב״מ כז: סנהדרין עה. שבועות יט., (מו מו:), לו ניומל ס: לעיל מב: לקמן קיל. מנחות טו, טו לעיל לט., יו יומא ס.

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה משמעות דורשין וכו' פר יוה"כ לשיריים הס"ד ולח"כ מ"ה שיריים מעכבי וכו" ואח"כ מ"ה שיריים מעכבי וכו" מכל המתנות כו' ולר' יהודה איצטריך למילף וכו' לפני ולפנים הוא דכתיב ואפי׳ במתן יסוד משמע: (ב) ד"ה לדברי האומר

גליון הש"ם

ן [גמ' אמר רמי בר חמא האי תנא סבר שירים מעכבי. עי' לעיל דף מג ע"ב גמוס' ד"ה הא :["ל וכו"]

שינויי נוסחאות א] ל"ל נתנך ("ש"ח): ב] נ"ל

אן כ"ל נתנן ("ש"ח): כן ל"ח אמרת בניתנין למטה שכן אין סופן למעלה תאמר בניתנין למעלה שכן סופן למטה דמים הפנימיים יוכיחו שסופן לחוץ וואם נתנן בתחלה בחוץ (וסשלת (ש"מ. וכעי"ז בכל כתה"י) ליתו) (ש מודכני דבלי בוחיד). ג] נ״ח שכן סופן למטה כוי הפנימיים יוכיחו שכן סופן להיות בחרץ (גליון): ד] תאמר בניתנין למעלה שכן קרנות וכ״ה ברש״ם: הוֹ כֹס״מ נוסף הואיל וקרנות ממרקין טסף הואיל וקרנות ממרקין אותן: ו) "לדמה (שחבי וביש): ז] נ"א לא (כידצ וש״ה): ח] ומה דמים הפנימיים שסופון (כידצ ו וכידה: ברש״): מ] ס"ל כדתנו רבים ברש״): מ] ס"ל כדתנו רבנן (ש״ה): י] בילקוט ליסל דברי ר' יהודה אמר לו ר' יחמיה מפני (הגרי״ב). וכקר״ל איכא בינייהו דא"ר (כי"מ וק' ושמכ"י). [כל' וילנא הליכו הגהה ושחבריי), [בד" ויננה הטיפו הגהה זו שלה במקומה]: יב] אותה ברוטאת בהמה כתיב כך גילסת מהר"פ (ש"ח): יב] ליל היטא (*שחבריי): יד] ל"ל בד' קרנות (ש"ח): שון ל"ל בשפיכה (*ש"ח): מז] ל"ל שיריהן (כתה"י וד"ו): יז] כדרבינן (כתה"י וד"ו): כדרבינן (כתה ל"ל אחרת ים] למעלה שכן קרנות ממרקות אותן (כתה"י, וכעי"ז בש"מ). ולאס אות ד: כ] אותן לאו אלא שיריים. ייים ממרקין אותן אלמא שבחוץ מעכבי בהו בדמים :(מ"ש*) כל שכן כו׳ ("ש"מ): עבודות למעלה עבודות למעלה ו): כר] ללמד המתנות מעכבות קאמרי (ע"פ בתה"י וש"מ וב"ש): כה] מידריש וה"ק בכפרה (ש"מ): כו) ל"ל וה"ק בפרה (ש"ו). כון ליל ההשלמה (*ש"ח): כון הכל כל מה שכתוב הוא (כ"ים): כחן למימר אם כלה (*ש"ח): כמן מתן יסוד במשמע כל"ל *מ״מ): לֹן נ״ל שבפנים (*ש״מ): מ״מ): כו' (ש"מ וב"ש): לג] ל"ל שהקריבן ("ש"מ): לד] תשני עלה כו' מוקמת לה כריב"ל מי לא בעית לשנויי כו' (כי"י): לה] נשמכ"י נוסף והא ממעט לה] נשמכ"י נוסף והא ממעט למטה מאותה: לו] אותה דמה

ושחינו נשחר. כלומר אם ילא כל הדם בהואה אין לריך מילוי: החי סנא סבר שיריים מעלבין גרסינן: המחעא אוחה יבו. הזורק את דמה ובכללה דואת תורת החטאת כתיב. אותה מיעוטא היא אם מחטא יו את דמה כהלכתו שכתבתי לך בה דו קרנות דהיינו למעלה הוא דהואי חיטוי ונאכלת אי לא לא: וכי

מאין באת. להכשיר שנוקקת להביא מקרא לפסול: ישפך. שפיכה מו אחת ונאמר והבשר תאכל: נאמרו דמים למעה. מחוט הסיקרא בחטאת העוף והזה מדם החטאת (ויקרא ה) ודרשינן ליה לקמן (דף סד:) זה קיר התחתון: ונחמר דמים למעלה בחטחת בהמה: מה דמים החמורים למטה שנתנן למעלה לא ריפר. דהא כתיב בהואתו חטאת היא שאם שינה בה פסול דהכי אמרינן לקמן ודף סו.) עשאה למעלה כמעשה כולו פסול: שכן סופן למעה. שירים יוו ניתנין ליסוד: שסופן לחוץ. שפיכת שיריהם: ואם עשאן בתחילה בחוץ לא כפר. דעיכובא כתיב בהו כדרבינה יו מועשה כחשר עשה: שחין מובח הפנימי ממרקן. שאין שם גמר מתן דמים שעודן לריכין עבודה אחת יחו הילכך חמירי ולקמן מפרש ואזיל מאי היא: מאמר בניתנין למעלה יש בקרנות שממרקות אותו. שהוא גמר מתן דמיהם לעכב דהא לכולי עלמא שיריים החילונים לא מעכבי הילכך לא חמירי ויכשרו למטז להכי אינטריך אותה: מאי שכן אין מובח הפנימי ממרק אותו כו [לאו]. דשפיכת שיריים מעכבי בהו: אמר ליה רבא. לרמי בר חמא: אי הכי. לשיריים מבחוץ כאן מעכבי בהו כל שכן דאתיא מקל וחומר ולא בעי קרא: ומה דמים הפנימיים שפוף שיריהם חובה לחוץ לעכב עשחן בחחילה בחוץ כו': הכי גרסינן אלא אין מובח הפנימי ממרקן בלבד אלא פרכת. דדמן טעון תחילת הזייה על הפרוכת הואיל כבו וטעונין שתי עבודות בפנים

חמירי לעכב מלעשות׳ בחוץ תחמר

ושאינו נשאר לא ימצה תרי תנאי ואליבא דר' ישמעאל ⁹ אמר רמי בר חמא האי תנא סבר שירים מעכבי דתניא יהכהן המחמא אותה שניתן שניתן דמה למעלה ולא אותה שניתן דמה לממה אמרת וכי מאין באתה מכלל שנאמר 2ודם זבחיך ישפך על מזבח וגו' מאלמדנו לניתנין במתן ארבע שאם נתנן במתנה אחת כיפר יכול אף הניתנין למעלה שנתנן לממה כיפר ודין הוא נאמרו דמים למעלה ונאמרו דמים לממן מה דמים האמורים למטן ישנתנן למעלן לא כיפר אף דמים האמורים למעלן יאם נתן או למטה לא כיפר שלא אם אמרתם בתחתונים שניתנין בנתינה למעלה שאין סופן למעלן לא כיפר תאמר בעליונים שנתגן למטה שיש בו מהן קרב למטה דמים (שיריים)

הפנימיים יוכיחו שיש מהן קרב בחוץ ואם נתנן בתחלה בחוץ לא כיפר לא אם אמרת בדמים הפנימיים שאין מזבח הפנימי ממרקן תאמר חבעליונים שהרי קרנות ממרקות אותן ₪ אם נתנן לממה כשרים ת"ל אותה אותה שניתן דמים ₪ למעלה ולא שניתן דמה לממה מאי שאין מזבח הפנימי ממרקן לאו אלו שיריים א"ל רבא אי הכי תיתי בק"ו מה ייש שיריים הפנימיים שסופן חובה בחוץ עשאן בתחלה בחוץ לא כיפר הניתנין למעלה שאין סופן חובה למטה ועשאן בתחלה למטה אינו דין שלא כיפר אלא אין מזבח הפנימי ממרקן בלבד אלא פרוכת יותנו ₪ רבנן יוכלה מכפר אם כיפר כלה ואם לא כיפר לא כלה דברי ר' עקיבא אמר לו רבי יהודה מפני מה לא נאמר אם כלה כיפר אם לא כלה לא כיפר סשאם חיםר אחת מכל המתנות ילא עשה ולא כלום סמאי בינייהו רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר משמעות דורשין איכא בינייהו וחד אמר שיריים מעכבין איכא בינייהו תסתיים דר' יהושע בן לוי הוא דאמר שיריים דמעכבי או דא"ר יהושע בן לוי לדברי האומר שיריים מעכבין מביא פר אחד ומתחיל בתחלה בפנים אמו ר' יוחנן לית ליה הא סברא והאמר ר' יוחנן ייתנא ר' נחמיה כדברי האומר שירים מעכבין אלא כדברי האומר ולאו להני תנאי הכא נמי כדברי האומר ולאו להני תנאי: מתני' חמאות הצבור והיחיד אלו הן חטאות הצבור שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שחימתן בצפון וקיבול דמן בכלי שרת בצפון "ודמן מעון ארבע מתנות על ארבע קרנות כיצד

בניתנין למעלן שכן קרנות ממרקות את עבודוחיהן העליונות ואין טעונין שתי עבודות 🖘 אבל בשיריים לא קאמר דליעכבו: ה״ג **ה״ר וכלה מכפר וגו׳**. ולקמיה מפרש מאי קאמרי ומאי בינייהו: מפני מה לא נאמר. מפני מה לא נדרשנו כסדר מכתבו: משמעום דורשין כו'. תרווייהו ללמד ביו על המתנות שמעכבות האמרי אלא מר משמע ליה הכי ומר משמע ליה הכי רבי עהיבא משמע ליה מדסיפא לרישא מדריש בחו בכפרה דהיינו במתנות תלויה השלמה כיו ושירים לא מעכבי ור' יהודה נמי שירים לא מעכבי אית ליה וה״ק מ״ט תדרשיה הכי דהשתא לא שמעינן מינה שכל מתנותיו מעכבות דאיכא למימר בכפרת מתנה אחת קאמר דומיא דחטאות החיצונות אלא דרוש הכי אם כלה הכל 🖘 כמה שכתב הוא דכיפר ואם לא כלה כל מה שבענין לא כיפר ולמדנו שאם חיסר אחת מן המתנות לא עשה כלום ושיריים לא מעכבי שאינן אמורין בענין זה דגבי פר כהן משיח הוא דאיתרבי פר יום הכיפורים לשירים (א) ולרבי יהודה אילטריך למילף עיכוב מתנות מהכא משום דאמר כי כתיבא חוקה בדברים הנעשין בצגדי לבן לפני ולפנים הוא דכתיב: שיריים מעכבי איכא בינייהו. ולרבי עקיבא לא מעכבי וה״ק אם כיפר מה שאמור בענין כלה דכתיב אוקה לעיכובא אבל שיריים שאינה אמור בענין לא מעכבי ואתא רבי יהודה למימר בתו כלה כל צורכי עבודותיו ואף המלמדין לו ממקום אחר כיפר ואם לא כלה לא כיפר שאם חיסר אחת מכל המתנות כו' ואפילו במתן בין יסוד משמע: לדברי האומר שיריים מעכבי כו'. אם גמר מתנות כולן ונשפך הדם מביא פר אחר ומתחיל (c) בהיכל כדי שיהו לו שיריים דאע"ג דאמרי׳ י) גמר מתנות מבפנים יו ונשפך הדם מביא פר אחר ויתחיל בפרכת גמר מתנות שעל הפרכת ונשפך הדם יביא פר אחר ויתחיל במובח ואין לריך להתחיל עבודה שהשלים שכולן כפרה בפני עלמן לדברי האומר שיריים מעכבין ולא 🕬 אמרי׳ אם גמר מחנות מזבח הפנימי ונשפך הדם יביא אחר וישפוך על יסוד החיצון דאם כן לאו היינו שירים אלא במזבח 🗠 יחחיל שיעשו שיריים וישפכם בחוץ אלמא לרבי יהושע בן לוי איכא למאן דאמר שיריים מעכבין: **אטו ר' יוחנן מי ליה ליה הך סברא.** דאיכא למאן דאמר שיריים מעכבין: והא אמר רבי יוחנן. בפרק השוחט (לקמן דף קיא.): סנא רבי נחמיה כדברי האומר כו'. דקתני רבי נחמיה אומר שירי הדם שהקריבו 🗗 בחוץ חייב ואמר רבי יוחנן עלה תנא רבי נחמיה למילחיה כדברי האומר שיריים מעכבין אלמא לרבי יוחנן נמי איכא דאים ליה הכי אלא מאי משני 🗗 עלה דרבי יוחנן כי מוקמן לה כר' יהושע בן לוי מבעים לשנויי אדרבי יוחנן לדברי האומר דקאמר אתנאי אחרים קאי ולא אהני תנאי דלעיל קאי ארבי יהודה ורבי עקיבא הכא נמי איכא למימר דרבי יוחנן הוא דאמר שיריים מעכבים איכא בינייהו והא דקאמר רבי יהושע בן לוי לדברי האומר לאו אהני תנאי קאי: בזרגבי' אלו הן חטאום ליבור. שאנו לריכים להזכירם שהרי הפנימיות פר העדה ושעירי עבודת כוכבים כבר נשנו ולשיל מח.]: שעירי ראשי חדשים ושל מועדות. שהן על מזבח החילון: שחיטתן בלפון. שהרי למדנו בבנין אב לכל חטאות: ארבע מחנות כו'. כדילפינן מקרנות קרנות בפרק בית שמאי (לפיל או):

י מסטה מאחה. יכן אותה ומה הי למעלה (שים: לון \$"ל ההיא (שים). ואפער להגיס ולא סבירא כאן ההיא דשמואל (בחיז ונשים), ועי ש"ע, [ביל"ש שינא מתקום שיכאן. להן דם לאויר מזבח נתכפרו בעלים (עיפ כייא ובי): מל) בחטאת בחמה נמי כתיב בשעיר נשיא היא ונימא לל"ל (שים): מ) תימה ולילף מעולה העות שמומה בו׳ כנ״ל מיים:

אותה שנתן דמה למעלה ולא אותה שנתן דמה למטה. וא"ת א"כ היכי פריך לעיל בריש בית שמאי (דף לח.) אימא יכפר אע"פ שלא נתן למעלה אלא למטה להו וי"ל דהוה דריש אותה לדרשה אחריתי כדדריש לעיל בפ"ק (דף י:) אותה או למעלה ולה

. אחרת למעלה א"נ הוה מפרש אותה יאכלנה אבל למטה לא יאכלנה ולעולם כיפר ולא שייכא כאן דההיא דשמואל (לעיל ד׳ כו:) דכיון שהגיע דם לחן למזכח נתכפר: מה דמים האמורים למטה אם נתנן למעלה לא כיפר. פירש בקונט׳ דבחטאת העוף כתיב היא שאם שינה בה פסלה ותימה הא מלו בבהמה נמי כתיב היא ונימא כמו

תאמר בניתנין למעלה שסופן לממה. תימה מו מעולת העוף שסופן למטה וחנן לקמן בפ׳ חטאת העוף (דף סו.) עשאה למטה פסולה ומיהו

כמעשה כולן היא גופה לא ידעינן מנא לן:

2. וְעְשִּׁיתָ עֹלֹתֶיךְ הַבְּשְׁר וְהַדְּם על מְזְבָּח יְהֹוֶה אֱלֹהֶיךְּ וְדַם זְבַחֵיךְ יִשְּׁפֵּךְ עַל מִזְבָּח יְהֹוָה אֶלהֶיךְ וְהַבְּשָׁר תּאבֵל: יב. כז דברים יב, כז 3. וְכַלְה מִבַּפַּר אֶת הַלְּדֶשׁ וְאֶת אהֶל מוֹעֵד ואר כן שאם שינה בה פסלה: והקריב את השעיר החי:

נב:

מוסף רש"י

ישפד. שפיכה אחת משמע. מדלא ישפף. שפינה החת משתע, מדנת כתיב סביב דילפינן מיניה שתי מתנות שהן ארבע (דעיד דו) וכלה מכפר. קרא יתירא, דלא הוה ליה למיכתב אלא והקריב דלא הוה ליה למיכתב אלא והקריב את השעיר החי: אם כיפר. כפרה תמטבעת בשלר מקומות כגון המעכבת בשלר מקומות כגון מחנת דמים, מתן שבע ומתן ד': כלה. אע"פ שלא שפן שירים ליסוד מובח חילון: מפני מה לא נאמר. מפני מה לא נדרוש המהרא כסדר מכתבו ונאמר אם המקרה כקדר מכתבו ומחתר חם כילה הכל אפילו שפיכת שירים כיפר (דעיד מ.). מי מעכב על ידיט שלא נדרוש בלשון זה אם כלה כפר ואם לא כלה לא כפר (יומא ואם לא כלה בפר (יומא ב) משמעות דורשין. לשון משמעות הורשקי, כמן
 משמעות המקכל דורשין (פוהדריו)
 שירים מעכבין איכא
 בינייהו. ר' עקינא סכר שירים
 גא מעכבי, והכי קאמר אם כפר
 עיקר המתנות כלה ואפילו גא שפך שירים. ור' יהודה סבר מעכבי והכי שירים, ור' יהודה סבר מעכבי והכי קאמר אם כלה הכל או כפר ואם לא כלה הכל אין הכפרה של מתנות כפרה (יומא ס:). שירים, שפיכת שירים (לעיד מב:) תנא ד' נחמיה שירים (לעיד מב:) תנא ד' נחמיה כר׳. בפרק השוחט והמעלה בחוץ . נחמיה התם שירי הדם לקמות ל מותרים אום של יהים שהקריבן בחוץ חייב, אלמא עבודה הן בפנים וקרינן בהו ואל פתח אהל מועד לא יביאנו וגו' ונכרת אהל מועד לא יביאנו וגו' ונכרת (יומא שם:

שימה מקובצת

ם. מה דמים האמורים לממה כו'. פ"ה בחטאת העוף כתיב היא. ימימה כו'. וככמוב במוד"ה מהן ועוד שנתנן למטה כיפר, וכי מה ענין זה לזה. לכך נראה לריב"א דה"פ וכי לוה. כן תמה מיצ חדר בדר ישפך מאין באחה מודם ובחיך ישפך דמשמע במתנה אחת בשפיכה אחת וה"ה דמשתעי קרא בכל הזבחים אפי בחטאת וכתיב ביה ישפך דהיינו משמע למטה דשפיכה על היסוד דלשון שפיכה משמע ששופר על גבי לפון על גבי יסוד והיינו למטה, ומחמת האי קרא הייתי אומר למטה ומחמת האי קרא הייתי אומר שנתנו למטה כיפר ולא משום שנדמה זה לנחינה במחנה אחת, על כן אינטריך אותה למעלה ולא למטה. יחיפתין הותם למעסט זכח נותם.

וחזרו ואומר דין הוא כלומר שיהא
פסול בלא פסוק מטעם דנאמרו
דמים כר נתנו למעלה לא כיפר לא
מפני מיעוע הוא אלא מסברא כיון ששינה את מקומו אף דמים האמורים כו'. ומורי אמר דלא קשה מידי לפירש"י מהיא דשמיר נשיא דאומה שיים המים דשעיר נשים דסומה היא כתיב קודם מתן דמים ולא שייך ומר שאם שינה קודם מתן דמים פסול דלא משתעי בענין דם אבל היא דחטאת העוף כתיב גבי מתן דם לתמתו השף עות בריפי גבי תתן דט (מהריים): משמעות דורשין איבא בינייהו. גירסת רש"י דמהר"ים, ותרוייהו אית להו דשירים לא מעכני וסבר שכל המתחו מעכנות, אלא

ישפרי שפני שמשט השפטות המה מר משמע ליה תמנים שהשלנה מלייה בהם אם כיפר מילה אט"פ (שלא) עשה שירים, דשירים (לא) מעכבי. ורבי יהודה נמי (כו') עד לשירים (הדאיפא ברשיי דיה השפעה דורשין). ור"ע למילף עיכובא הכא לא אינטריך (דהא) כמיב חוקה לעיכובא, (ור"ץ) לטעמיה דאמר כי כמיב חוקה כר': תור"ה תאטר ובו' עשאן למשה במעשה בולן פבולה. וי"ל דמטאת העוף נמי לא ידעינן רק מקרא דהכא דאותה דגבי חטאת בהמה וכיון דגלי גלי (מהר"פ):